

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อม ของสถาบันอุดมศึกษา การเป็นแบบอย่างที่ดี ของผู้สอนกับพฤติกรรมทางจริยธรรม ของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

Title The Studying Relationship among University Environment, Teacher Role Model and Ethical Behavior of Students in Faculty of Management Sciences at Nakhon Pathom Rajabhat University

ดร. มินท์มันตา หิรัณย์ภัทร์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
E-mail: m.hirannapat@gmail.com
จันจิราภรณ์ ปานยินดี
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
E-mail: janjao_py@yahoo.com

บทคัดย่อ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษา ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม 2) ศึกษา ระดับสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา 3) ศึกษา ระดับการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอน และ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา ทำการเก็บข้อมูล โดยแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในการวิจัย คือ นักศึกษา จำนวน 362 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ระดับการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 4) สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษากับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 5) การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : พฤติกรรมทางจริยธรรม, สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา, การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอน

ABSTRACT

The objective of this research were 1) to study ethical behavior level of students in Faculty of Management Sciences at Nakhon Pathom Rajabhat University, 2) to study university environment level, 3) to study teacher role model level and 4) to study the relationship among university environment, teacher role model and ethical behavior of students. The sample were 362 students. The Questionnaire was used as the tool for data collection. The data was analyzed in term of frequency, percentage, means, standard deviation and Pearson Product Moment Correlation Coefficient. The results from this research indicated as follows: 1) Ethical behavior of students in Faculty of Management Sciences at Nakhon Pathom Rajabhat University was at the high level,

2) University environment was at the high level, 3) Teacher role model was at the highest level and 4) University environment significantly related to ethical behavior of students at the moderate level with the statistical significance at .01 level, and 5) Teacher role model significantly related to ethical behavior of students at the moderate level with the statistical significance at .01 level.

KEYWORDS : Ethical Behavior, University Environment, Teacher Role Model

บทนำ

จริยธรรมมีความสำคัญมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะจริยธรรมของนักศึกษา ตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ระบุว่านักศึกษาควรมีจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อนองและต่อผู้อื่น นอกเหนือจากการมีความสามารถเฉพาะสาขา การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหา และการรับความเสี่ยงการสร้างสรรค์ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551: 33-34) ประกอบกับคุณธรรม จริยธรรมเป็นหนึ่งในมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ซึ่งคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติ

อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบ ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยมการพัฒนาและปฏิบัติตนตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อจริยธรรมของนักศึกษา ได้แก่ สภาพแวดล้อมของสถาบัน

อุดมศึกษา และการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอน ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาของ นงลักษณ์ ใจฉลาด (2553: 413-424) พบว่าการสร้างภาพแวดล้อมที่ดีในสถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมนิสิต นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย สอดคล้องกับผลการศึกษาของพระบำรุง ปริญญาโพล (โพธิ์ศรี) (2554: 116-117) พบว่าสถาบันศาสนาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมสูงสุด รองลงมาได้แก่ สภาพแวดล้อมทางครอบครัวของนักศึกษา สภาพแวดล้อมด้านสถานศึกษา และสภาพแวดล้อมทางสังคม ตามลำดับ นอกจากนี้การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนมีความสัมพันธ์กับและพฤติกรรมทางจริยธรรมผลการศึกษาของ โชคชัย ปัญญาภา (2550: 106-107) พบว่าการรับรู้การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณลักษณะด้านจริยธรรมของนักศึกษาซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปัทวิ สัตยวงศ์ทิพย์ (2553: 56-57) พบว่าการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มาจากผู้สอนประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนิสิตเป็นอันดับแรก ร้อยละ 98 ให้การ

สนับสนุนนิตินิติได้ทำกิจกรรมด้านจริยธรรม เป็นอันดับสอง ร้อยละ 97.3 และให้ผู้สอนสอดแทรกจริยธรรมในรายวิชาที่ สอนร้อยละ 96.6 เป็นอันดับสาม สอดคล้องกับผลการศึกษา ของนงลักษณ์ ใจฉลาด (2553: 413-424) พบว่า การเป็น แบบอย่างที่ดีด้านคุณธรรม จริยธรรมของผู้สอนเป็นองค์ ประกอบหนึ่งของการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมนิตินิติ นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย สอดคล้องกับผลการ ศึกษาของ ดลใจ ถาวรวงค์ ตันเจริญ และจันทร์ชลิ มาพุท (2552: 21-23) พบว่ากระบวนการขัดเกลาจากผู้สอนใน สถาบันการศึกษาส่งผลต่อคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ต้นแบบ ได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและ เยาวชน ผู้สอนดูแลด้วยความรักและเอาใจใส่ สนใจในทุก รายละเอียด สอนและแนะนำแนวทางที่สามารถนำไปปฏิบัติ ในชีวิตจริงได้ ติดต่อบริการหรือกับพ่อแม่เพื่อวางแผนการ อบรมร่วมกัน และผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการพูด และการแสดงออกสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัญชลิกา ผิวเพชร นุชวรา เหลืองอังกูล และบังอร กุมพล (2555: 336-339) พบว่าพฤติกรรมการสอนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยส่งผลทาง อ้อมผ่านตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และคุณธรรมจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม จริยธรรมของ นักศึกษายังเป็นปัญหา ซึ่งจะเห็นได้จากเพ็ญแข ประจันปัจ จนิก (2551) ทำวิจัยเรื่องการยกระดับคุณธรรม จริยธรรม ของสังคมไทยเพื่อการปฏิรูปสังคม : แนวทางและการปฏิบัติ ผลการศึกษาพบว่าเยาวชนขาดความรับผิดชอบและขาด คุณธรรม ให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าจิตใจมีพฤติกรรม ที่ขาดความยับยั้งชั่งใจ ชักจูงได้ง่าย และมีการเลียนแบบ วัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งบางอย่างเป็นตัวแบบที่ไม่ดี รวมทั้ง ระบบการศึกษาไม่สามารถปลูกฝังเยาวชนให้มีจิตสำนึกและ มีคุณธรรมจริยธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นคณะผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมของ สถาบันอุดมศึกษา การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนกับ พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของ นักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
2. เพื่อศึกษาระดับสภาพแวดล้อมของสถาบัน อุดมศึกษา
3. เพื่อศึกษาระดับการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อม ของสถาบันอุดมศึกษา การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนกับ พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

แนวคิดทฤษฎี

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมทฤษฎี จริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรม (Conduct) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ทฤษฎีจริยธรรมที่เน้นผลลัพธ์ (Teleological theories) มุ่งให้ความสำคัญกับผลลัพธ์จากการกระทำ ได้แก่ ทฤษฎีจริยธรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตน (Ethical egoism) ทฤษฎีจริยธรรมที่เน้นผลประโยชน์ส่วนรวม (Utilitarianism) ทฤษฎีจริยธรรมที่เน้นผลประโยชน์ของ ผู้อื่น (Altruism) กลุ่มที่ 2 ทฤษฎีจริยธรรมที่เน้นหน้าที่ (Deontological theories) มุ่งให้ความสำคัญกับการ ปฏิบัติตามกฎระเบียบและมีความรับผิดชอบที่จะทำสิ่งที่ถูก (Northouse, 2007: 424-427) พฤติกรรมทางจริยธรรม หมายถึง การประพฤติหรือการปฏิบัติของนักศึกษาที่แสดง ออกถึงความดีงาม เป็นที่ยอมรับของสังคม และการปฏิบัติ หน้าที่อย่างเหมาะสม ซึ่งประกอบด้วย ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ และความเสียสละ (กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์, 2555: 4; บุญเรือน เต็มสารทรัพย์, 2552: 5-6; สาคร พรหมโคตร, 2555: บทคัดย่อ; มณฑิรา จารุเพ็ญ, 2553: 61-67; ศิณภรณ์ หูเต็ม, 2552: 4 และโชคชัย ปัญญาคา, 2550: 6)
2. แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบัน อุดมศึกษา สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่มี จริยธรรม และสภาพบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของ นักศึกษา โดยเตรียมความพร้อมผู้เรียน สนับสนุนความ สัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีบรรยากาศที่เป็นมิตรต่อผู้เรียน

มีบรรยากาศการเรียนการสอนด้านทักษะการจัดการปัญหา สภาพแวดล้อมที่เป็นแหล่งเรียนรู้ การจัดอุปกรณ์การเรียน การสอนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่มีความ สะอาดและเอื้อต่อผู้เรียนในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ (นงลักษณ์ ใจฉลาด, 2553: 10; โชคชัย ปัญญาภา, 2550: 5 และปัทวี สัตยวงศ์ทิพย์; 2553: 403-405)

3. แนวคิดเกี่ยวกับการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอน การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอน หมายถึง ผู้สอนใช้ชีวิต ในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ มีจิตสำนึกสาธารณะ มี มนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบ และคิดอย่างมีเหตุผล ปฏิบัติงานอย่างมีเสรีภาพทางวิชาการ ศึกษา และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ รับผิดชอบต่อ การสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเหลือ ผู้เรียนโดยเสมอภาคและเที่ยงธรรม เสริมสร้างคุณธรรมและ จริยธรรมที่ให้แก่ผู้เรียน ไม่ล่วงละเมิดทางเพศกับนักศึกษา ไม่เปิดเผยความลับของผู้เรียน รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมและประเพณีไทย (นงลักษณ์ ใจฉลาด, 2553: 10; โชคชัย ปัญญาภา, 2550: 5 และปัทวี สัตยวงศ์ทิพย์; 2553: 403-405)

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นข้อมูลประกอบตัดสินใจของมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาที่ดี
2. เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางการปฏิบัติของ อาจารย์ และการจัดฝึกอบรมการเป็นแบบอย่างที่ดีของอาจารย์
3. เป็นฐานข้อมูลสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมจริยธรรมในสถาบันอุดมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพ แวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา การเป็นแบบอย่างที่ดี ของผู้สอนกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม โดยเป็นการ วิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรคือ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมชั้นปีที่1- 3 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2557 จำนวน 3,804 คน (ระบบสารสนเทศสงาน ทะเบียนและวัดผล, 2558)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมชั้นปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2557 ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ สูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973: 125) ซึ่งกำหนดให้ระดับ ความเชื่อมั่นเท่ากับ 95 % ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 362 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่สร้าง ขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำมาทดสอบคุณภาพของ เครื่องมือโดยคณะผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องIOC (Item of Objective Congruence Index) แต่ละข้อคำถามมีค่า IOC มากกว่า .05 แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี ความตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว มาทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนและทดสอบความเที่ยง (Reliability) โดยการคำนวณ หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.94 แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้มี ความเที่ยงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Average) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเป็นเพศหญิง

จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 80.70 และเป็นเพศชาย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 20-22 ปี จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 62.70 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 17-19 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 35.10 และอายุระหว่าง 23-25 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 ตามลำดับ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 40.10 รองลงมา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 140 คน คิดเป็น ร้อยละ 38.70 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน คิดเป็น ร้อยละ 21.30 ตามลำดับ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ย ระหว่าง 2.01-2.50 จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 41.20 รองลงมา คือ เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.20 เกรดเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.00 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 เกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.20 และเกรดเฉลี่ย ต่ำกว่า 1.50 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 ตามลำดับ

2. ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พบว่าระดับ พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($=4.05$, $S.D.=0.39$) เมื่อพิจารณาทางด้านทุกด้านอยู่ใน ระดับมาก ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ($=4.26$, $S.D.=0.40$) ด้านความมีวินัย ($=4.03$, $S.D.=0.48$) ด้านความรับผิดชอบ ($=4.02$, $S.D.=0.48$) และด้านความเสียสละ ($=3.91$, $S.D.=0.53$) ตามลำดับ

3. ระดับสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ระดับสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($=3.89$, $S.D.=0.59$)

4. ระดับการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนพบว่าระดับ การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่สุด ($=4.39$, $S.D.=0.54$)

5. สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา กับ พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมพบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับ ปานกลาง($r_{xy}= .464$)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาที่มีความสัมพันธ์ สูงสุด ได้แก่ มีสภาพแวดล้อมด้านการเตรียมความพร้อม

ผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมเรียนรู้การอยู่ร่วมกัน ($r_{xy}=.456$) รองลงมา คือ มีบรรยากาศการเรียนการสอนด้านทักษะการ จัดการปัญหา โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้ปัญหา และ แก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบที่ถูกต้องด้วยตนเอง ($r_{xy}=.443$) และมีบรรยากาศด้านความอบอุ่นและเป็นมิตร โดยเน้นให้ ผู้สอนและบุคลากรแสดงออกทั้งกาย วาจา ใจต่อผู้เรียนอย่าง กัลยาณมิตร ($r_{xy}=.415$) ตามลำดับ

6. การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนกับพฤติกรรม ทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีความสัมพันธ์ในระดับ ปานกลาง ($r_{xy}=.491$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนที่มีความสัมพันธ์ สูงสุด ได้แก่ ผู้สอนใช้ชีวิตในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ ซื่อสัตย์ สุจริต และไม่กระทำการใด ๆ เป็นการแสวงหา ประโยชน์โดยมิชอบ เช่น เข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลา ($r_{xy}=.518$) รองลงมา คือ ผู้สอนมีจิตสำนึกสาธารณะ โดยให้ ความสำคัญของการสร้างคุณประโยชน์ให้แก่ชุมชนและ สังคม และให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ($r_{xy}=.409$) และผู้สอนปฏิบัติงานอย่างมีเสรีภาพ ทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพล หรือประโยชน์อื่นใด ($r_{xy}=.405$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมในภาพรวม อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาทางด้านทุกด้านอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความมีวินัยความรับผิดชอบและ ความเสียสละตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาคของ กรรณิการ์ ภิมรัมย์รัตน์ (2555: 34, 77-81) พบว่านักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมีระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยรวม อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่าพฤติกรรม ทางจริยธรรมของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัยและความ เสียสละ สอดคล้องกับทฤษฎีจริยธรรมที่เน้นหน้าที่ กล่าวคือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบและมีความรับผิดชอบที่จะทำสิ่ง ที่ถูก จัดเป็นพฤติกรรมที่มีจริยธรรม (Northouse, 2007:

424-427) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Musa, Ismail และ Ladisma (2012: 301-302) พบว่าการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยและการโกงเป็นพฤติกรรมที่ขาดจริยธรรมของนักศึกษา

2. ระดับสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีบรรยากาศการเรียนการสอนด้านทักษะการจัดการปัญหา โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้ปัญหาและแก้ไขปัญหอย่างเป็นระบบที่ถูกต้อด้วยตนเองเป็นลำดับแรก รองลงมา มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อนโดยจัดกิจกรรมในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อนและกระตุ้นให้มีการสื่อสารสัมพันธ์ของผู้เรียนในระดับเดียวกันและมีสภาพแวดล้อมด้านการเตรียมความพร้อมผู้เรียนโดยจัดกิจกรรมเรียนรู้การอยู่ร่วมกันตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของพระบำรุงปณญาพล (โพธิ์ศรี) (2554: 116-117) พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมด้านสภาพแวดล้อมด้านสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ McLaughlin และ Faulkner (2012: 148) พบว่าสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาต้องการ คือ นักศึกษาได้เรียนรู้แบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ร่วมกันการเรียนรู้นี้เน้นให้นักศึกษาได้ลงมือทำ มีเทคโนโลยีที่ช่วยสนับสนุนการเรียน

3. ระดับการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้สอนไม่ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตนเป็นลำดับแรก รองลงมาผู้สอนรับผิดชอบตั้งใจเอาใจใส่การสอนและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักจริงทำได้จริงสามารถบูรณาการความรู้และพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถและผู้สอนมีการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบและคิดอย่างมีเหตุผลตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของอุทิศ ทาหอม (2554: 115-120, 144) เมื่อพิจารณารายละเอียดข้อมูลเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้านได้แก่ 1) เห็นด้วยกับคุณธรรมจริยธรรมด้านวิชาชีพเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเห็นด้วยกับการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการอย่างเต็มที่และพัฒนาศักยภาพตนเอง 2) เห็นด้วย

กับคุณธรรมจริยธรรมด้านผู้เรียนเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเห็นด้วยกับครูผู้สอนประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม อบรมสั่งสอนคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กับกิจกรรมการเรียนการสอนและอบรมสั่งสอนลูกศิษย์ด้วยความเมตตา 3) เห็นด้วยกับคุณธรรมจริยธรรมด้านชุมชนเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเห็นด้วยกับครูเป็นผู้ให้ความรักและเมตตาต่อทุกคน ปฏิบัติตามกฎของสังคมในการอยู่ร่วมกันและครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือมีความเอื้ออาทรแก่ชุมชน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Rogers และ Smith (2011: 11-12) พบว่าผู้สอนที่มีความจริงใจ เข้าใจหลักการ มุ่งเน้นการเรียนรู้ ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษา กล่าวคือเมื่อผู้สอนให้ความสำคัญกับความจำเป็นและความก้าวหน้าของนักศึกษา สนับสนุนและให้กำลังใจ มีความเข้าใจในสิ่งที่จะสอน มุ่งเน้นการเรียนรู้ของนักศึกษา ส่งผลให้นักศึกษามีความพึงพอใจมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Khan และ Sarwar (2011: 209-210) พบว่าผู้สอนควรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับจริยธรรมด้านวิชาชีพ การจัดการเรียนการสอนให้คำปรึกษาและการแนะนำ การสร้างระเบียบวินัยให้กับนักศึกษา

4. สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา กับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นางลักษณ์ ใจฉลาด (2553: 413-424) พบว่าการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในสถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม นิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พระบำรุงปณญาพล (โพธิ์ศรี) (2554: 116-117) พบว่าสภาพแวดล้อมด้านสถานศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Birtch และ Chiang (2013: 288-289) พบว่าบรรยากาศของมหาวิทยาลัยที่มีจริยธรรมมีความสัมพันธ์ทางลบต่อพฤติกรรมที่ขาดจริยธรรมของนักศึกษาด้านธุรกิจ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือบรรยากาศของมหาวิทยาลัยที่มีจริยธรรมช่วยให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่มีจริยธรรม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Lau et al. (2011: 7-9) พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อจริยธรรมของนักศึกษา ได้แก่

คณะหรือผู้สอนที่มีจริยธรรม สภาพแวดล้อมของสถาบัน การศึกษา ทศนคติเกี่ยวกับการโกง เทคโนโลยี และการให้ความสำคัญกับจริยธรรม

5. การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของโชคชัย ปัญญาภา (2550: 106-107) พบว่าการรับรู้การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อคุณลักษณะด้านจริยธรรมของนักศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปัทวี สัตยวงค์ทิพย์ (2553: 56-57) พบว่าการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มาจากผู้สอนประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนิสิตเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับผลการศึกษาของนางลักษณ์ ใจฉลาด (2553: 413-424) พบว่าการเป็นแบบอย่างที่ดีด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้สอนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย สอดคล้องกับผลการศึกษาของดลใจ ถาวรวงศ์ตันเจริญ และจันทร์ชลี มาพุทธ (2552: 21-23) พบว่ากระบวนการขัดเกลาจากผู้สอนในสถาบันการศึกษาส่งผลต่อคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนต้นแบบ ได้แก่การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและเยาวชนครู ดูแลด้วยความรักและเอาใจใส่สนใจในทุกรายละเอียดสอนและแนะนำแนวทางที่สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของอัญชลิกา ผิวเพชร นุชวณา เหลืองอังกูล และบังอร กุมพล (2555: 336-339) พบว่าพฤติกรรม การสอนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยส่งผลทางอ้อมผ่านตัวแปร ความฉลาดทางอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคุณธรรมจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Lau et al. (2011: 7-9) พบว่าคณะหรือผู้สอนที่มีจริยธรรมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อจริยธรรมของนักศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Reza Zeinabadi (2014: 413) พบว่าผู้สอนที่มีพฤติกรรมที่ดีส่งผลต่อความสำเร็จของนักเรียนในระดับประถมศึกษาของรัฐ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยควรมีการจัดสภาพแวดล้อมให้มีบรรยากาศเพื่อส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา เช่น การสร้างบรรยากาศการเรียน การสอนด้านทักษะการจัดการปัญหา การเตรียมความพร้อมผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมเรียนรู้การอยู่ร่วมกัน มีกิจกรรมในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน และกระตุ้นให้มีการสื่อสารสัมพันธ์ของผู้เรียนในระดับเดียวกัน
2. มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมองค์กรการเป็นแบบอย่างที่ดีของอาจารย์ เช่น การประพฤติตนตามหลักศีลธรรม ความรับผิดชอบในการสอน พัฒนาผู้เรียนให้รู้จักจริง พัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ มีการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบและคิดอย่างมีเหตุผล โดยจัดฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง
3. มหาวิทยาลัยควรมีกำหนดระเบียบปฏิบัติ และการควบคุมการปฏิบัติ และชี้แจงให้ อาจารย์ นักศึกษา ผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาจริยธรรมร่วมกัน และควรประชาสัมพันธ์ หรือนำเสนอผลการปฏิบัติที่ผ่านเกณฑ์ หรือให้รางวัลยกย่องชมเชยเพื่อสร้างขวัญกำลังใจและเป็นแบบอย่างที่ดี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อพฤติกรรมทางจริยธรรม เช่น ความฉลาดทางอารมณ์ บุคลิกภาพของนักศึกษา เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน
2. ศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชนที่ส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กรณีการ ภิรมย์รัตน์. 2555. แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- โชคชัย ปัญญา. 2550. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะด้านจริยธรรมของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดลใจ ถาวรวงศ์ตันเจริญ และจันทร์ชลี มาพุทช. 2552. “กระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มีผลต่อคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนต้นแบบ จังหวัดฉะเชิงเทรา.” วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม 5,1-2: 21-34.
- นงลักษณ์ ใจฉลาด. 2553. “รูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาไทย.” วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขากิจการศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญเรือน เต็มสารทรัพย์. 2552. “พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต.สาขากิจการพัฒนาศาสตร์ศึกษามนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปัทวี สัตยวงศ์พิชัย. 2553. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระบำรุง ปณฺญาโพล (โพธิ์ศรี). 2554. “ปัจจัยที่มีผลต่อการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เพ็ญแข ประจันปัจฉิม. 2551. “การยกระดับคุณธรรม จริยธรรมของสังคมไทยเพื่อการปฏิรูปสังคม: แนวทางและการปฏิบัติ.” เข้าถึงเมื่อ 14 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก http://www.ocsc.go.th/ocsc/th/files/BRD_Reserch/thesis%20knowledge/March_2013/51006.pdf.
- มณฑิรา จารุเพ็ง. 2553. “การศึกษาและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” พัฒนาเทคนิคศึกษา, 23,76(ตุลาคม-ธันวาคม): 61-67.
- ระบบสารสนเทศงานทะเบียนและวัดผล. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. 2558. “รายชื่อนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.” เข้าถึงเมื่อ 14 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://reg2.npru.ac.th/registrar/studentset.asp?>.
- ศิณภรณ์หู่เต็ม. 2552. พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา ในระดับปริญญาตรี วิทยาลัยราชพฤกษ์. นนทบุรี: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- สาคร พรหมโคตร. 2555. พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. เลย:สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2551. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: กลุ่มพัฒนานโยบายอุดมศึกษา สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2552.
- “ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องแนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.” เข้าถึงเมื่อ 14 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/news/FilesNews/FilesNews3/News328072552.pdf>.
- อัญชลิกา ผิวเพชร นุชวนา เหลืองอังกุล และบังอร กุมพล. 2555. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.” วารสารการวัดผลการศึกษา, 17,1 (กรกฎาคม): 331-342.

- อุทิศ ทาหอม. 2554. “บทบาทของครูด้านผู้นำทางคุณธรรมจริยธรรมในทัศนะของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา.”
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- Birtch, T. A. and Chiang, F. F. T. 2014. “The Influence of Business School’s Ethical Climate on Students’
Unethical Behavior.” *Journal of business ethics*, 123,2: 283–294.
- Northouse, P. G. 2007. **Leadership: Theory and Practice**. 6th. Western Michigan University: Sage Publications.
- McLaughlin, P. and Faulkner, J. 2012. “Flexible spaces what students expect from university facilities.”
Journal of Facilities Management, 10,2 : 140-149.
- Khan, M. N. and Sarwar, M. 2011. “Needs assessment of university teachers for professional enhancement.”
International Journal of Business and Management, 6,2: 208-212.
- Lau, L. K., Caracciolo, B., Roddenberry, S. and Scroggins, A. 2011. “College students’ perception of ethics.”
Journal of Academic & Business Ethics, 5,1: 1-13.
- Musa, A., Ismail, J. and Ladisma, M. 2012. “Undergraduates’ Ethical Behaviour.” *International Journal
of Humanities and Social Science*, 2,5: 297-302.
- Reza Zeinabadi, H. 2014. “Principal-teacher high-quality exchange indicators and student achievement:
testing a model.” *Journal of Educational Administration*, 52,3: 404-420.
- Rogers, J. and Smith M. 2011. “Demonstrating genuine interest in students’ needs and progress: Implications
for student satisfaction with courses.” *Journal of Applied Research in Higher Education*, 3,1: 6-14.
- Yamane, T. 1973. *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper and Row.

